

גדי וצביקה הרוויחו הון ברולטה בחו"ל. הם הסתירו את הכסף

במיזודה. המיזודה אבדה במטוס. האם הגיע להם פיצוי - וכמה?

השניים תורו לבית-מלון במוניח, וצביקה מילמל כל העת: „איזה מזל! בחיים שלי לא ראיתי דבר כזה. למה הפסקת, טמבל?"

היה זה יומם האחרון של השניים ב"חול". הם התיישבו על המיטה בחדרו של גדי, סיכסו עצה מה לעשות עם הכסף. „בוא נעזוב את התוכניות לעתיד", אמר צביקה, שהיה עייף מהערב המסעיר. „תגיד לי רק איך אנחנו לוקחים את זה ל-ארץ?"

אחרי מחשבה והיסוסים רבים, החליטו השניים לחלק את הסיכון. כדי שלא יחטפו מהם את תיקיהם, שכל הכסף בתוכם, החליטו לחלק את השלל לשלושה חלקים שווים. 2000 דולר הלכו לכיסו הוצאות המלון, ואת 90,000 הנותרים חילקו לשלוש חבילות. אחת הכניס צביקה לתוך כיסו. את החבילה השנייה דחף לתיק כללי-הרחצה והשאיר אותו בתוך המיזודה הקטנה. את היתר סיור בכיסו החליפה הכחולה ובנעליים השחורות. אותם ארו במיזודה הירוקה.

„עכשיו, אם ילך משהו לאיבוד, או שמישהו יחטוף לי את תיקי-היד, יהיה לי עדיין מספיק ביתר המקומות", חשב גדי.

סוף-סוף יישבו השניים במטוס. גדי התרווח במושב, הזמין מהדיילת שני בקי בוקי שמפניה. „מגיע לנו!" אמר בחיך.

מי אחראי למיזודה?

לצביקה. הדיילת הביאה להם משקאות ושבעונים זרים. אחרי ששוחחו בפעם המאה, על מה שיעשה גדי בכסף — אם ישקיע בעסקים או ישחילף דירה, אם יהיו לו צרות עם מס-הכנסה, ואיך יסביר לכולם מה קרה — התעייפו השניים ויצאו בשבעונים.

„תראה", אמר צביקה, „אנחנו חששנו בהתחלה להסתיר את הכסף בתוך המיזודה שגשגה במטוס. והנה כאן, בטייס, יש מודעה שחברת טוויס-אייר מצאה ב"נמל-התעופה של ציריך מיזודה, שלא הייתה עליה תווית-ידיעה, והיא מפרסמת שני עמודים ומספרת שהיא משתדלת ל"מצוא את הבעלים, ושזה מטריד אותה ש"מישהו איבד את המיזודה שלו."

גדי, שעילעל בשבעון שבידו אמר: „הי, תראה, גם אצלי יש מודעה כזו. אבל אצלי הם כבר החליטו לעשות בדיקת רנטגן למיזודה. אולי זה יעזור לגלות את זהות הבעלים. תראה, הם הצליחו ל"גלות ברנטגן שיש חצוצרה של ילד בתוך המיזודה. מעניין מה היו רואים במיזודה שלך?"

שני החברים פרצו בצחוק גדול, והזמין נועד שמפניה.

סים מזל כזה", הוא אמר, אבל גדי כבר אסף את כל הו"שונים, והלך לקופה. אחרי כמה דקות חזרה הקופאית ובידה סכום של 92 אלף דולר. זה היה הרווח של הערב.

רים שקרא בנעוריו. היה משהו חולני ר' מפחיד בעיניהם של האנשים. הוא חדל להמר, והחל סוטר את כספו. צביקה ניסה להאיץ בו להמשיך. „לא כל יום תופ"

גדי שקד עצם את עיניו. הוא הרגיש בדיוק כמו בסרטים, מוקף גברים ב"חליפות-ערב וגשים זוהרות חשופות כתר פיים. כולם הביטו בו בסקרנות ובקינה אה. לפניו, על שולחן הרולטה, הלכו ונערו מו"שונים צבעוניים. הוא אפילו לא ידע כמה שווה הערימה, אבל מבטי הקינאה הבתירו לו כי הלך לו קלף-לא-נורמלי.

הוא ניסה לקבל הסבר מחברו הטוב צביקה, שהביא אותו בפעם הראשונה בחייו לקאזינו. אבל צביקה היה כולו סמוק מהתרגשות. ידיו רעדו ועיניו נצצו. „הוא יותר נרגש ממני", חשב גדי ב"תמידה.

צביקה היה איש-העולם. הוא נסע לרגל עסקיו כמה פעמים בשנה לחוף-לארץ, ואת הזמן הפנוי שלו היה מעביר לרוב ב"מקומות הימורים. צביקה היה מכור ל"הימורים. לא בסכומים גבוהים, כי לא יכול היה לבזבז כל כך הרבה על מישהו קים, אבל לא היה קאזינו בעולם שהוא לא הכירו. לרוב היה מפסיד. רק לפע"מים הרוויח סכום קטן כלשהו והיה מאו"שר. הפעם הביא את חברו גדי, להראות לו את החיים הטובים וללמדו איך להמר במקומות היקרים. הוא הסביר לגדי את העקרונות, נתן לו עשרה דולר למזל, כדי שיתחיל ברולטה.

גדי הימר על הצבע האדום, וזכה שלוש פעמים רצופות. זה עחד אותו והוא החל לשים את כספו על צידופים שונים, כאילו לא יכול היה להפסיד. הערימה שלפניו גבהה וגדלה, ואנשים החלו מצטרפים לידו, להסתכל. אחדים אף התחילו לשים את כספם לפי הימורים שלו.

מדור להבהרת זכויותיו המישפטיות של האזרח. אין המדור מתיימר לתת יעוץ מישפטי ספציפי, ובכל מיקרה יתכנו הבדלים בגלל שוני בעובדות.

המדור מנתח את המצב המישפטי בישראל לפי החוק והתקדימים.

תדרוך

1 אובדן ונוק למיטען אווירי, נידון בישראל על-פי חוק התובלה האווירית — תשכ"ב-1962, ולא לפי פקודת הטיקון הרגילה. בדרך כלל מוגבלת אחריותו של מוביל אווירי לסכום של 20 דולר לקילוגרם. כלומר, לסכום מירבי של 400 דולר עבור 20 קילוגרם לנוסע.

2 נוסע הרוצה למנוע הגבלת אחריות כזו, חייב להצטרף לפני משלוח המיזודה על ערכן המלא, ולשלם את האגרה הנ"רשת לשם כך — אם יירדש.

3 גם אם לא הצהיר הנוסע כנ"ל, והוכח בבית-המישפט כי החברה או עובדיה פעלו במונה או ברשלנות-רבתי, לא תזכה החברה בהפחתת האחריות ותאלץ לפצות את הנוסע על הנוק המלא.

4 הנוהג של חברות-התעופה, לשים את מיזודות הנוסעים על עגלות לשעות ארוכות, במקום שבו עוברים ושבים אנשים, נראה לבית-המישפט כרשלנות-רבתי. הוא קבע כי בכל מיקרה שבו נוהגת חברות-התעופה כך, לא תזכה להפחתת האחריות ותאלץ להחזיר לנוסע את מלוא ערכה של המיזודה האבודה.

5 בית-המישפט ראה במשלוח כסף מזומן במיזודה, בלי ביטוח ובלי להצהיר על כך בפני חברות-התעופה, רשלנות. אך קבע כי רשלנות הנוסע היא רק שליש מהרשלנות הכללית, וחייב את חברות-התעופה בפיצוי של שני-שלישים מהנוק.

אוצר יקר

במיזודה ירוקה

ה רגעים האחרונים היו הקשים ביותר. השניים ציפו לרגע שבו שוב יניחו את ידיהם על הדולרים ויראו אותם לבני מישפחותיהם הממתנים במל. הם המתינו, חסרי סבלנות, ליד המסוף של המיזודה.

המיזודה הקטנה הגיעה. והם הגיחו אור תה על העגלה, אבל למיזודה הגדולה, הירוקה, לא היה כל זכר. כל הנוסעים האחרים כבר נטלו את חפציהם הלכו. רק צביקה וגדי נותרו ליד המסוף. רק

חצוצרה

של ילד

י נינו של גדי חלפו על פני האנשים, ופתאום הוא נזכר בסיפורי ההימר